

ONTWERP VAN MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Samenvatting

De overeenkomst inzake cinematografische coproductie vervangt het oude akkoord van 1962 en moderniseert de modaliteiten van een officiële coproductie. Deze nieuwe overeenkomst moet Frans-Vlaamse coproducties weer aantrekkelijk maken voor beide partijen. Zo wordt de minimale financiële inleg voor de minoritaire partner teruggebracht naar 10% en kan er technisch en artistiek personeel uit heel Europa geworven worden. Alle filmproductiebedrijven gevestigd in Frankrijk of in Vlaanderen en Brussel kunnen als coproducent in aanmerking komen.

Het voorliggende ontwerp van instemmingsdecreet kadert in de strategische doelstelling *E.1. Inzetten op een performant interregionaal en internationaal cultuurbeleid* uit de beleidsnota Cultuur.

2. Situering

Op 20 september 1962 sloot de toen bevoegde Belgische overheid een bilateraal coproductieakkoord voor cinematografische werken met Frankrijk. Dit akkoord werd gewijzigd bij uitwisseling van brieven, gedagtekend te Parijs op 6 februari en 17 oktober 1967, op 17 juli 1969 en 31 maart 1970, en op 19 maart en 9 juni 1975. Vandaag is de Vlaamse Gemeenschap de rechtsopvolger voor dit akkoord.

In een coproductieakkoord leggen de verdragsluitende overheden voorwaarden vast waaraan een productie moet voldoen om erkend te worden als officiële coproductie. Een officiële coproductiestatus maakt dat het werk in kwestie als nationale productie behandeld wordt in de coproducerende landen. Dit biedt producenten onder andere toegang tot nationale en internationale steun (Eurimages), tot hogere productiebudgetten, tot het delen van de risico's, tot de distributiemarkt van de coproducerende partners, tot een breder en meer heterogeen publiek, tot nationale steunmaatregelen van de coproducerende partner en tot internationale kennis en expertise.

Als land met een hoge productiecapaciteit is Frankrijk strategisch een interessante partner voor een coproductieakkoord. Het zou de Vlaamse filmprofessionelen toegang bieden tot hogere productiebudgetten en grootschaligere projecten. De Franse filmwereld kan ook een grote stimulans betekenen voor de internationale loopbaan van Vlaamse professionelen die actief zijn in de filmwereld.

Het bovenstaande akkoord van 20 september 1962, afgesloten door België, wijkt sterk af van de hedendaagse praktijken m.b.t. internationale coproducties. Zo ligt de vereiste financiële inbreng van de minoritaire coproducent, vooropgesteld als voorwaarde om erkend te worden als officiële coproductie, met 30% van het totale productiebudget, onrealistisch hoog voor Vlaamse producenten. Ook de vereiste minimale inbreng van artistiek en technisch personeel door de minoritaire coproducent, ligt voor Vlaamse producenten te hoog. Vandaag eisen internationale coproductieakkoorden veelal een minoritaire inbreng van minstens 20% of zelfs 10%. Deze percentages zijn wel haalbaar voor Vlaamse producenten. Een coproductieakkoord dat beter aansluit bij de hedendaagse filmpraktijken van de Vlaamse producenten, dringt zich op.

3. Procedureverloop

Totstandkoming

De Vlaamse Regering besliste op 15 januari 2016 de formele onderhandelingen aan te vatten met de Regering van de Franse Republiek over het afsluiten van een exclusieve coproductieovereenkomst. De onderhandelingen hebben voornamelijk via schriftelijke procedure plaats gevonden tussen de Vlaamse onderhandelingsdelegatie samengesteld uit vertegenwoordigers van het Departement Cultuur, Jeugd en Media, bijgestaan door het Vlaams Audiovisueel Fonds en het Departement Buitenlandse Zaken, enerzijds, en het Franse filmfonds, Centre national du cinéma et de l'image animée (CNC), bijgestaan door het Franse ministerie van Buitenlandse Zaken, anderzijds. De ontwerptekst werd definitief verklaard door beide partijen op 22 november 2018.

De overeenkomst werd op 23 mei 2019 ondertekend door toenmalig minister Gatz en de Franse ambassadeur, mevrouw Arnould.

Advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

(p.m.)

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELN

De overeenkomst bestaat uit 14 artikelen, verdeeld over 3 titels, en een bijlage.

Titel I – Algemene bepalingen

Artikel 1 bevat enkele definities.

Overeenkomstig artikel 2 worden cinematografische coproducties, waaraan een officieel coproductiestatuut werd toegekend, behandeld als een nationale productie en kunnen zij van de ondersteuningsmechanismen gebruik maken die in de coproducerende regio's van kracht zijn. Om hiertoe in aanmerking te komen, moeten de coproducenten een aanvraag indienen volgens de procedures in bijlage I van de overeenkomst.

Artikel 3 behandelt de voorwaarden om de status van coproductie te verkrijgen.

Artikel 4 regelt de verhouding tussen de coproducenten wat hun financiële, artistieke en technische inbreng betreft.

Artikel 5 stelt als voorwaarde dat elke coproducent mede-eigenaar moet zijn om in aanmerking te komen voor de voordelen van de voorliggende overeenkomst.

Artikel 6 vergemakkelijkt zowel de invoer en uitvoer van het nodige materiaal als het verkeer en het verblijf van het personeel in naleving met de nationale regels, grondwettelijke bevoegdheden en respectievelijk internationale verbintenissen. Dit artikel is niet van toepassing op de federale materies.

Artikel 7 bepaalt dat er een algemeen evenwicht moet bestaan tussen de partijen, zowel wat betreft de draagwijdte van de investeringen als wat betreft de technische en artistieke deelname. Ingeval van onevenwicht zal de in artikel 11 opgerichte Gemengde Commissie maatregelen treffen.

Artikel 8 omvat de verplichte vermelding dat het een Frans-Vlaamse of Vlaams-Franse coproductie betreft.

Artikel 9 betreft de verdeling van de inkomsten.

Overeenkomstig artikel 10 kunnen ook producenten uit staten waarmee een van beide partijen een overeenkomst heeft gesloten, cinematografische werken coproduceren.

Titel II – Gemengde Commissie

Artikel 11 richt een Gemengde Commissie op om de toepassing van de voorliggende overeenkomst te vergemakkelijken.

Titel III – Slotbepalingen

Deze titel bevat de slotbepalingen.

Overeenkomstig artikel 12 treedt de voorliggende overeenkomst voor wat betreft de relaties tussen Vlaanderen en Frankrijk vanaf de datum van inwerkingtreding in de plaats van de overeenkomst van 20 september 1962.

Artikel 13 stelt dat geschillen in onderling overleg worden geregeld.

Krachtens artikel 14 treedt de overeenkomst in werking dertig dagen na de datum van ontvangst van de laatste kennisgeving. De overeenkomst geldt voor onbepaalde duur. Opzegging van de overeenkomst is in bepaalde omstandigheden mogelijk.

Bijlage

De bijlage bepaalt de procedure voor de toekenning van het statuut van coproductie.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management,

Jan JAMBON